

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 3 април 2014 г.
(OR. en)

2010/0817 (COD)
LEX 1478

PE-CONS 122/2/13
REV 2

COPEN 230
EUROJUST 137
EJN 75
CODEC 2838

ДИРЕКТИВА
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ
ПО НАКАЗАТЕЛНОПРАВНИ ВЪПРОСИ

Директива 2014/41/ЕС
на Европейския парламент и на Съвета

от 3 април 2014 година

относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 1, буква а) от него,

като взеха предвид инициативата на Кралство Белгия, Република България, Република Естония, Кралство Испания, Република Австрия, Република Словения и Кралство Швеция,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура¹

¹ Позиция на Европейския парламент от 27 февруари 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 март 2014 г.

като имат предвид, че:

- (1) Европейският съюз си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
- (2) Съгласно член 82, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Съюза трябва да се основава на принципа на взаимното признаване на присъдите и съдебните решения, който след Европейския съвет в Тампере от 15—16 октомври 1999 г. обикновено се разглежда като крайъгълен камък на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Съюза.
- (3) Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета¹ отговори на необходимостта от незабавно взаимно признаване на решенията, целящи да се предотврати унищожаването, промяната, преместването, предаването на доказателства или разпореждането с тях. Същевременно, тъй като инструментът е ограничен само до фазата на обезпечаването, решението за обезпечаване трябва да бъде придружено от отделно искане за предаване на доказателствата в държавата, издаваща решението („издаващата държава“) в съответствие с правилата, които се прилагат за взаимопомощта по наказателноправни въпроси. В резултат на това е налице двуетапна процедура, която значително намалява ефикасността му. Освен това този режим съществува паралелно с традиционните инструменти за сътрудничество, поради което рядко се използва на практика от компетентните органи.

¹ Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 г. за изпълнение в Европейския съюз на решения за обезпечаване на имущество или доказателства (ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 45).

- (4) Рамково решение 2008/978/ПВР на Съвета¹ относно Европейската заповед за предаване на доказателства (ЕЗПД) беше прието с оглед прилагането на принципа на взаимно признаване с цел получаване на предмети, документи и данни, които да се използват в производства с наказателен характер. ЕЗПД обаче се прилага само за доказателствата, които са налични, и поради това обхваща ограничен спектър от съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси по отношение на доказателствата. Поради ограничения му обхват компетентните органи можеха да избират дали да използват новия режим или процедурите за правна взаимопомощ, които при всички случаи остават приложими за доказателствата, попадащи извън обхвата на ЕЗПД.
- (5) След приемането на рамкови решения 2003/577/ПВР и 2008/978/ПВР стана ясно, че съществуващата рамка за събиране на доказателства е твърде разпокъсана и усложнена. Ето защо е необходим нов подход.

¹ Рамково решение 2008/978/ПВР на Съвета от 18 декември 2008 г. относно европейската заповед за предаване на доказателства с цел получаване на предмети, документи и данни, които да се използват в производства с наказателен характер (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 72).

- (6) В Стокхолмската програма, приета от Европейският съвет на 10 — 11 декември 2009 г., Европейският съвет намери, че следва да продължи работата за установяване на цялостна система за събиране на доказателства при дела с трансгранично измерение въз основа на принципа на взаимно признаване. Европейският съвет посочи, че действащите понастоящем инструменти в тази област съставляват фрагментиран режим и е необходим нов подход, който да се основава на принципа на взаимно признаване, но същевременно да е съобразен и с гъвкавостта на традиционната система за правна взаимопомощ. Поради това Европейският съвет призова за цялостна система, която да замени всички действащи в момента в тази област инструменти, включително Рамково решение 2008/978/ПВР, и което да обхваща, доколкото е възможно, всички видове доказателства, да съдържа срокове за изпълнение и да ограничава максимално основанията за отказ.
- (7) Този нов подход се основава на един-единствен инструмент, наречен Европейска заповед за разследване (ЕЗР). ЕЗР следва да се издава с цел да се извършат едно или няколко конкретни процесуално-следствени действия за събиране на доказателства в държавата, изпълняваща ЕЗР („изпълняващата държава“). Това включва получаването на доказателства, с които изпълняващият орган вече разполага.
- (8) ЕЗР следва да има хоризонтален обхват и поради това следва да се отнася за всички процесуално-следствени действия, насочени към събиране на доказателства. Въпреки това създаването на съвместен екип за разследване и събирането на доказателства в рамките на такъв екип изисква специфични правила, които е по-добре да се уредят отделно. Ето защо, без да се засяга прилагането на настоящата директива, съществуващите инструменти следва да продължат да се прилагат за този вид процесуално-следствено действие.

- (9) Настоящата директива не се прилага за трансграничното наблюдение, както е посочено в Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение¹.
- (10) ЕЗР следва да се съсредоточи върху процесуално-следственото действие, което трябва да бъде извършено. Издаващият орган е в най-подходяща позиция да решава, въз основа на известните му данни относно съответното разследване, кое процесуално-следствено действие да бъде използвано. Изпълняващият орган обаче следва, когато е възможно, да използва друг вид процесуално-следствено действие, ако посоченото действие не съществува в неговото национално право или не би било използвано при сходен национален случай. Възможността да се използва или не дадено процесуално-следствено действие следва да се отнася за случаите, когато посоченото процесуално-следствено действие съществува в правото на изпълняващата държава, но може да се използва законосъобразно само в определени случаи, като например когато действието може да се извършва само по отношение на престъпления с определена степен на тежест, срещу лица, които вече са заподозрени в определена степен или със съгласието на засегнатото лице. Изпълняващият орган може да прибегне и до друг вид процесуално-следствено действие, когато с него ще бъде постигнат същият резултат, както с процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР, но със средства, нарушаващи в по-малка степен основни права на засегнатото лице.

¹ Конвенция за прилагане на споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници (ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19).

- (11) ЕЗР следва да бъде предпочетена, когато изпълнението на дадено процесуално-следствено действие изглежда пропорционално, подходящо и приложимо в съответния случай. Следователно издаващият орган следва да се увери, че търсените доказателства са необходими и пропорционални за целта на производството, че избраното процесуално-следствено действие е необходимо и пропорционално с оглед събирането на тези доказателства и че ЕЗР следва да бъде издадена, за да се привлече друга държава членка към събирането на тези доказателства. Същата преценка следва да се осъществява при процедурата по потвърждаване, когато съгласно настоящата директива се изисква потвърждаване на ЕЗР. Изпълнението на ЕЗР не следва да бъде отказвано на основания, различни от определените в настоящата директива. При все това изпълняващият орган следва да има право да избере процесуално-следствено действие, което нарушава неприкосновеността в по-малка степен, отколкото посоченото в съответната ЕЗР действие, при условие че с него могат да бъдат постигнати сходни резултати.
- (12) При издаването на ЕЗР издаващият орган следва да обърне специално внимание на осигуряването на пълно зачитане на правата, залегнали в член 48 от Хартата за основните права на Европейския съюз (Хартата). Презумпцията за невиновност и правата на защитата в наказателното производство са крайъгълен камък на основните права, признати в Хартата, в областта на наказателното правосъдие. Всяко ограничаване на тези права в резултат на процесуално-следствено действие, разпоредено в съответствие с настоящата директива, следва да отговаря напълно на изискванията, установени в член 52 от Хартата, по отношение на необходимостта, пропорционалността и целите, които то би трябвало да преследва, по-специално защитата на правата и свободите на други лица.

- (13) С цел осигуряване предаването на ЕЗР на компетентния орган на изпълняващата държава, издаващият орган може да използва всички възможни или подходящи средства за предаване, например защитената телекомуникационна система на Европейската съдебна мрежа, Евроюст или други канали, използвани от съдебните или правоприлагащите органи.
- (14) Когато правят декларация относно езиковия режим, държавите-членки се насърчават да включват поне един език, който се използва широко в Съюза и е различен от официалния(те) им език(ци).
- (15) Настоящата директива следва да се изпълнява, като се вземат предвид директиви 2010/64/ЕС¹, 2012/13/ЕС² и 2013/48/ЕС³ на Европейския парламент и на Съвета, които се отнасят до процесуалните права в наказателното производство.
- (16) Непринудителни процесуално-следствени действия биха могли да бъдат например действия, които не нарушават правото на неприкосновеност на личния живот или правото на собственост в зависимост от националното право.

¹ Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10. 2010 г., стр. 1).

² Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

³ Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).

- (17) Принципът *ne bis in idem* е основополагащ принцип в правото на Съюза, както е признат в Хартата и развит в съдебната практика на Съда на Европейския съюз. Поради това изпълняващият орган следва да има правото да откаже изпълнение на ЕЗР, ако изпълнението би било в противоречие с този принцип. Предвид предварителния характер на производството, което е в основата на ЕЗР, изпълнението ѝ не следва да подлежи на отказ, когато има за цел да се установи дали има евентуален конфликт с принципа *ne bis in idem*, или когато издаващият орган е дал гаранции, че доказателствата, прехвърлени в резултат на изпълнението на ЕЗР, няма да бъдат използвани за наказателно преследване или налагане на наказание на лице, срещу което има приключило дело в друга държава-членка въз основа на същите факти.
- (18) Както други инструменти за взаимно признаване настоящата директива не води до изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и в Хартата. За да стане по-ясно това, в текста е включена специална разпоредба.
- (19) Създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие в рамките на Съюза се основава на взаимното доверие и на презумпцията за спазване от другите държави-членки на правото на Съюза, и по-специално на основните права. Тази презумпция обаче е оборима. Следователно, ако има сериозни основания да се счита, че изпълнението на дадено процесуално-следствено действие, посочено в ЕЗР, би довело до нарушаването на основно право на засегнатото лице и че изпълняващата държава няма да изпълни задълженията си във връзка със защитата на основните права, признати в Хартата, изпълнението на ЕЗР следва да бъде отказано.

- (20) Следва да е възможно да се откаже ЕЗР, когато признаването или изпълнението ѝ в изпълняващата държава би довело до нарушаване на имунитет или привилегия в същата държава. Няма общо определение на това какво представлява имунитет или привилегия в правото на Съюза; затова точното определяне на тези понятия е оставено на националното право, което може да включва защитен механизъм, приложим за медицинските и юридическите професии, но не следва да се тълкува по начин, противоречащ на задължението да се премахнат някои основания за отказ, както се предвижда в Протокола към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз¹. Тези основания могат да включват и правила относно свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, макар те да не се смятат непременно за привилегии или имунитети.
- (21) Необходимо е да се определят срокове, за да се гарантира бързо, ефективно и последователно сътрудничество между държавите-членки по наказателноправни въпроси. Решение за признаване или изпълнение следва да се приема, а самото изпълнение на процесуално-следственото действие да се извършва със същата бързина и степен на приоритет, както при сходни национални случаи. Следва да се определят крайни срокове, за да се гарантира вземане на решение или съответно изпълнение в разумни срокове или за да се спазят процесуалните изисквания в издаващата държава.

¹ Протокол, съставен от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейски съюз, към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз (ОВ С 326, 21.11.2001 г., стр. 2).

- (22) Наличните правни средства за защита срещу ЕЗР следва да бъдат най-малкото равностойни на тези, които са на разположение при национално дело срещу съответното процесуално-следствено действие. В съответствие с националното си право държавите-членки следва да осигурят приложимостта на тези правни средства за защита, включително като информират своевременно всяка заинтересована страна за възможностите и реда и условията за използването им. В случаите, когато срещу ЕЗР са повдигнати възражения от заинтересована страна в изпълняващата държава по отношение на материалноправните основания за издаване на ЕЗР, е препоръчително информацията за оспорването да бъде предадена на издаващия орган, а заинтересованата страна да бъде съответно информирана.
- (23) Разноските, направени на територията на изпълняващата държава във връзка с изпълнението на ЕЗР, следва да се поемат изключително от тази държава в съответствие с общия принцип за взаимно признаване. Изпълнението на ЕЗР обаче може да доведе до извънредно високи разходи за изпълняващата държава. Такива извънредно високи разходи могат да бъдат направени например за сложни експертни становища или за мащабни полицейски операции или за свързани с наблюдение дейности, провеждани в рамките на дълъг период. Тези разходи не следва да възпрепятства изпълнението на ЕЗР и издаващият и изпълняващият орган следва да се стремят да установят кои разходи следва да бъдат счестени за извънредно високи. Въпросът за разходите може да бъде предмет на консултации между издаващата и изпълняващата държава и е препоръчително този въпрос да бъде разрешен по време на етапа на консултации. Като последна възможност, издаващият орган може да реши да оттегли ЕЗР или да продължи нейното действие и частта от разходите, сметната от изпълняващата държава едновременно за извънредно висока и абсолютно необходима в хода на производството, следва да бъде поета от издаващата държава. Този механизъм следва да не представлява допълнително основание за отказ и в никакъв случай не следва да се използва неправомерно с цел забавяне или възпрепятстване на изпълнението на ЕЗР.

- (24) ЕЗР установява единен режим за събиране на доказателства. За определени видове процесуално-следствени действия обаче са необходими допълнителни правила, които следва да бъдат посочени в ЕЗР, например за временното предаване на задържани лица, разпитите чрез видеоконференция или телефонна конференция, получаване на информация, свързана с банкови сметки или банкови трансакции, контролирани доставки или разследване под прикритие. Процесуално-следствени действия, които са свързани със събиране на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период, следва да бъдат обхванати от ЕЗР, но когато е необходимо, издаващата държава и изпълняващата държава следва да се споразумеят за практическите договорености, така че да се отчетат различията в националното право на тези държави.
- (25) С настоящата директива се определят правила за провеждане на процесуално-следствено действие за събиране на доказателства на всички етапи от наказателното производство, включително в съдебното производство, ако е необходимо с участие на засегнатото лице. Така например ЕЗР може да бъде издадена за временното предаване на засегнатото лице към издаващата държава или за извършването на разпит чрез видеоконференция. Когато обаче лицето трябва да бъде предадено на друга държава-членка за целите на наказателното преследване, включително за изправяне на лицето пред съд, следва да бъде издадена европейска заповед за арест (ЕЗА) в съответствие с Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета¹.
- (26) С цел гарантиране на пропорционалното използване на дадена ЕЗА издаващият орган следва да прецени дали ЕЗР би била ефективно и пропорционално средство за провеждането на наказателното производство. Издаващият орган следва да прецени по-специално дали издаването на ЕЗР за разпит на заподозряно или обвиняемо лице чрез видеоконференция би могло да послужи като ефективна алтернатива.

¹ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1).

- (27) ЕЗР може да бъде издадена с цел да се получат доказателства за сметките в банка или друга небанкова финансова институция на лице — обект на наказателно производство, независимо от техния характер. Тази възможност следва да се разбира в широк смисъл, като обхващаща не само заподозрените или обвиняемите лица, но и всяко друго лице, по отношение на което компетентните органи считат, че подобна информация е необходима в хода на наказателното производство.
- (28) Навсякъде в настоящата директива терминът „финансови институции“ следва да се разбира съгласно съответното определение в член 3 от Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹.
- (29) Когато ЕЗР се издава с цел получаване на „данни“ за конкретна сметка, под „данни“ следва да се разбира най-малко името и адресът на титуляря на сметката, данните за наличие на упълномощаване във връзка със сметката или всякакви други данни или документи, представени от титуляря на сметката при откриването ѝ и които все още се съхраняват от банката.
- (30) Възможностите за сътрудничество съгласно настоящата директива във връзка с прихващането на далекосъобщения следва да не се ограничават до съдържанието на далекосъобщенията, а биха могли да включват и събирането на данни за трафика и местонахождението, свързани с такива далекосъобщения, което да даде възможност на компетентните органи да издават ЕЗР с цел получаване на данни за далекосъобщенията, които нарушават неприкосновеността в по-малка степен. ЕЗР, издадена с цел да се получат данни за трафика във времето и местонахождението във връзка с далекосъобщения за минали периоди, следва да се третира съгласно общия режим, приложим за изпълнение на ЕЗР и може да се разглежда като принудително процесуално-следствено действие в зависимост от правото на изпълняващата държава.

¹ Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15).

- (31) Когато няколко държави-членки са в състояние да окажат необходимата техническа помощ, ЕЗР следва да се изпрати само на една от тях, като с приоритет следва да се ползва държавата-членка, където се намира засегнатото лице. Държавите-членки, в които се намира субектът на прихващането, и чиято техническа помощ не е необходима за извършване на прихващането, следва да бъдат уведомени за това в съответствие с настоящата директива. При все това, когато не може да бъде получена техническа помощ само от една държава-членка, ЕЗР може да бъде предадена на повече от една изпълняваща държава.
- (32) В ЕЗР, съдържаща искане за прихващане на далекосъобщения, издаващият орган следва да предостави на изпълняващия орган достатъчно информация като подробности за разследваното престъпно поведение, за да даде възможност на изпълняващия орган да прецени дали съответното процесуално-следствено действие би било разрешено при сходен национален случай.
- (33) Държавите-членки следва да имат предвид, че е важно да създадат условия доставчикът на услуги — оператор на обществено достъпни телекомуникационни мрежи и услуги на територията на засегнатата държава-членка, да е в състояние да предоставя техническа помощ, за да се улесни сътрудничеството съгласно настоящия инструмент във връзка със законосъобразното прихващане на далекосъобщения.

- (34) Поради обхвата си настоящата директива урежда само временни мерки с цел събиране на доказателства. В това отношение следва да се подчертае, че всяка вещ, включително финансови активи, може да бъде обект на различни временни мерки в хода на наказателното производство, не само с цел събиране на доказателства, но и с цел конфискация. Разграничаването между двата вида цели на временните мерки невинаги е очевидно и целта на дадена временна мярка може да се промени в хода на производството. Поради тази причина от решаващо значение е да се поддържа безпроблемна връзка между различните инструменти, приложими в тази област. Освен това по същата причина преценката дали дадена вещ ще се използва като доказателство и съответно ще бъде обект на ЕЗР следва да се оставят на издаващия орган.
- (35) Когато се прави позоваване на взаимопомощ в съответните международни правни инструменти, като например в конвенциите, сключени в рамките на Съвета на Европа, следва да се приема, че настоящата директива се прилага с предимство пред тези конвенции между държавите-членки, обвързани от нея.

- (36) Категориите престъпления, изброени в приложение Г, следва да се тълкуват по последователен начин с тяхното тълкуване съгласно съществуващите правни инструменти за взаимно признаване.
- (37) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите-членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г.¹ държавите-членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива Европейският парламент и Съветът смятат, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (38) Доколкото целта на настоящата директива, а именно взаимното признаване на решения, взети с оглед събирането на доказателства, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, а поради обхвата и последиците си може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

¹ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- (39) Настоящата директива защита основните права и съблюдава принципите, признати в член 6 от ДЕС и в Хартата, и по-специално в дял VI от нея, в международното право и международните споразумения, по които Съюзът или всички държави-членки са страна, включително Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и в конституциите на държавите-членки в съответното им приложно поле. Никакъв разпоредба в настоящата директива не може да бъде тълкувана като забраняваща отказа да се изпълни ЕЗР, когато въз основа на обективни елементи има основания да се смята, че ЕЗР е издадена с цел наказателно преследване или наказание на лице въз основа на неговия пол, расова или етническа принадлежност, религия, сексуална ориентация, националност, език или политически убеждения, или когато положението на лицето може да бъде застрашено на някое от тези основания.
- (40) Защитата на физически лица във връзка с обработването на лични данни е основно право. В съответствие с член 8, параграф 1 от Хартата и член 16, параграф 1 от ДФЕС всеки има право на защита на личните си данни.
- (41) При прилагането на настоящата директива държавите-членки следва да предвидят прозрачни политики по отношение на обработката на личните данни и упражняване от субектите на данни на техните права на правни средства за защита на личните им данни.
- (42) Личните данни, получени по силата на настоящата директива, следва да бъдат обработвани, само когато това е необходимо и пропорционално на целите за предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления или изпълнение на наказания и упражняване на правата на защита. Само оправомощени лица следва да имат достъп до информацията, съдържаща лични данни, което може да бъде постигнато чрез процедури на идентификация.

- (43) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Обединеното кралство е нотифицирало желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящата директива.
- (44) В съответствие с членове 1 и 2, и с член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.
- (45) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.
- (46) Европейският надзорен орган за защита на данните представи становище на 5 октомври 2010 г.¹ въз основа на член 41, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета²,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

¹ ОВ С 355, 29.12.2010 г., стр. 1.

² Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

ГЛАВА I

ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ

Член 1

Европейска заповед за разследване и задължение за изпълнението ѝ

1. Европейска заповед за разследване (ЕЗР) е съдебно решение, което е било издадено или потвърдено от съдебен орган на държава-членка („издаващата държава“), за извършване на едно или няколко конкретно(и) процесуално-следствено(и) действие(я) в друга държава-членка („изпълняващата държава“) с оглед получаване на доказателства в съответствие с настоящата директива.

ЕЗР може да бъде издадена и за получаване на доказателства, които вече са на разположение на компетентните органи на изпълняващата държава.

2. Държавите-членки изпълняват ЕЗР въз основа на принципа на взаимно признаване и в съответствие с настоящата директива.
3. Издаването на ЕЗР може да бъде поискано от заподозряно или обвиняемо лице или от адвокат от негово име в рамките на приложимите права на защита в съответствие с националното наказателно-процесуално право.

4. Настоящата директива няма за последица изменение на задължението за спазване на основните права и правни принципи, залегнали в член 6 от ДЕС, включително правата на защита на лицата, които са субекти на наказателно производство, и не засяга задълженията, възложени на съдебните органи в това отношение.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „издаваща държава“ означава държавата-членка, в която е издадена ЕЗР;
- б) „изпълняваща държава“ означава държавата-членка, изпълняваща ЕЗР, в която ще се извършва процесуално-следственото действие;
- в) „издаващ орган“ означава:
 - і) съдия, съд, съдия-следовател или прокурор, компетентен по разглеждания случай; или

- ii) друг компетентен орган, определен от издаващата държава, който в съответния случай действа в качеството си на разследващ орган в наказателното производство и е компетентен да разпорежда събирането на доказателства в съответствие с националното право. Освен това, преди да бъде предадена на изпълняващия орган, ЕЗР се потвърждава след проверка на съответствието ѝ с условията за издаване на ЕЗР по настоящата директива, по-специално условията, посочени в член 6, параграф 1 от настоящата директива, от съдия, съд, съдия-следовател или прокурор в издаващата държава. Когато ЕЗР е потвърдена от съдебен орган, този орган може също да бъде разглеждан като издаващ орган за целите на предаването на ЕЗР;
- г) „изпълняващ орган“ означава орган, който е компетентен да признае ЕЗР и да осигури нейното изпълнение в съответствие с настоящата директива и с процедурите, приложими при сходен национален случай. Такива процедури може да изискват съдебно разрешение в изпълняващата държава, когато това е предвидено в националното ѝ право.

Член 3

Обхват на ЕЗР

ЕЗР обхваща всички процесуално-следствени действия с изключение на създаването на съвместен екип за разследване и събирането на доказателства в рамките на такъв екип, както е предвидено в член 13 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз,¹ („Конвенцията“) и в Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета², освен за целите на прилагането съответно на член 13, параграф 8 от Конвенцията и на член 1, параграф 8 от Рамковото решение.

¹ Конвенция, съставена от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз (ОВ С 197, 12.7.2000 г., стр. 3).

² Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно съвместните екипи за разследване (ОВ L 162, 20.6.2002 г., стр. 1).

Член 4

Видове производства, за които може да бъде издадена ЕЗР

ЕЗР може да бъде издадена:

- а) във връзка с наказателни производства, образувани от съдебен орган или които може да бъдат образувани пред съдебен орган за престъпление съгласно националното право на издаващата държава;
- б) в производства, образувани от административни органи във връзка с деяния, които са наказуеми съгласно националното право на издаващата държава, поради факта, че съставляват правонарушения, и където решението може да доведе до образуване на производство пред съд, компетентен по-специално по дела от наказателен характер;
- в) по производства, образувани от съдебни органи във връзка с деяния, които са наказуеми съгласно националното право на издаващата държава, поради факта, че съставляват правонарушения и където решението може да доведе до образуване на производство пред съд, компетентен по-специално по дела от наказателен характер;
и
- г) във връзка с производства, посочени в букви а), б) и в), които се отнасят до престъпления или нарушения, за които юридическо лице може да носи отговорност или да му бъде наложена санкция в издаващата държава.

Член 5

Съдържание и форма на ЕЗР

1. ЕЗР, съдържаща се във формуляра, предвиден в приложение А, се попълва и подписва, а съдържанието ѝ се заверява като вярно и точно от издаващия орган.

ЕЗР съдържа по-конкретно следната информация:

- а) данни за издаващия орган и, ако е приложимо, за потвърждаващия орган;
- б) предмета и основанията за ЕЗР;
- в) необходимата налична информация относно засегнатото(ите) лице(а);
- г) описание на престъпното деяние, което е предмет на разследване или производство, и на приложимите разпоредби на наказателното право на издаващата държава;
- д) описание на исканото(ите) процесуално-следствено(и) действие(я) и доказателствата, които трябва да бъдат събрани.

2. Всяка държава-членка посочва кой(и) от официалните езици на институциите на Съюза, освен официалния(те) език(ци) на съответната държава-членка, може(гат) да се използва(т) за съставяне или превод на ЕЗР, когато съответната държава-членка е изпълняваща държава.
3. Компетентният орган на издаващата държава превежда ЕЗР, установена в приложение А, на официален език на изпълняващата държава или на друг език, посочен от изпълняващата държава, в съответствие с параграф 2от настоящия член.

ГЛАВА II

ПРОЦЕДУРИ И ГАРАНЦИИ ЗА ИЗДАВАЩАТА ДЪРЖАВА

Член 6

Условия за издаване и предаване на ЕЗР

1. Издаващият орган може да издаде ЕЗР само, ако са изпълнени следните условия:
 - а) издаването на ЕЗР е необходимо и пропорционално на целта на производствата, посочени в член 4, като се отчитат правата на заподозряното или обвиняемото лице; и
 - б) процесуално-следственото(ите) действие(я), посочено(и) в ЕЗР, би(ха) могло(ли) да бъде(ат) разпоредено(и) при същите условия в сходен национален случай.

2. Условието, посочени в параграф 1, се преценяват от издаващия орган за всеки отделен случай.
3. Когато изпълняващият орган има основания да счита, че условията, посочени в параграф 1 не са изпълнени, той може да се консултира с издаващия орган за важноста на изпълнението на ЕЗР. След тази консултация издаващият орган може да реши да оттегли ЕЗР.

Член 7

Предаване на ЕЗР

1. Попълнената в съответствие с член 5 ЕЗР се предава от издаващия орган на изпълняващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране при условия, които позволяват на изпълняващата държава да установи автентичността.
2. Цялата по-нататъшна официална комуникация се осъществява пряко между издаващия орган и изпълняващия орган.
3. Без да се засяга член 2, буква г), всяка държава-членка може да определи централен орган или, когато правната ѝ система предвижда това, повече от един централен орган, който да подпомага компетентните органи. Държавата-членка може, ако е необходимо с оглед организацията на нейната съдебна система, да възложи на централния(те) си орган(и) административното предаване и получаване на ЕЗР, както и друга свързана с тях официална кореспонденция.

4. Издаващият орган може да предаде ЕЗР чрез телекомуникационната система на Европейската съдебна мрежа (EJN), създадена със Съвместно действие 98/428/ПВР на Съвета¹.
5. Ако изпълняващият орган е неизвестен, издаващият орган прави всички необходими проучвания, включително чрез звената за контакт на EJN, за да получи тази информация от изпълняващата държава.
6. Когато получилият ЕЗР орган в изпълняващата държава не е компетентен да я признае или да предприеме необходимите действия за нейното изпълнение, той изпраща ЕЗР по служебен път до изпълняващия орган и уведомява издаващия орган за това.
7. Всички трудности, свързани с предаването или автентичността на всеки документ, необходим за изпълнението на ЕЗР, се преодоляват чрез преки контакти между участващите издаващ и изпълняващ орган или, когато е необходимо, със съдействието на централните органи на държавите членки.

Член 8

ЕЗР, свързана с предходна ЕЗР

1. Когато издаващият орган издава ЕЗР, която допълва предходна ЕЗР, той посочва това обстоятелство в ЕЗР, в раздел Г от формуляра, предвиден в приложение А.

¹ Съвместно действие 98/428/ПВР на Съвета от 29 юни 1998 г., прието от Съвета на основание К.3 от Договора за Европейския съюз, относно създаването на Европейска съдебна мрежа (ОВ L 191, 7.7.1998 г., стр. 4).

2. Когато издаващият орган участва в изпълнението на ЕЗР в изпълняващата държава в съответствие с член 9, параграф 4, той може, без да се засягат уведомленията, направени съгласно член 33, параграф 1, буква в), да адресира ЕЗР, която допълва предходна ЕЗР, пряко до изпълняващия орган, докато се намира в тази държава.
3. ЕЗР, която допълва предходна ЕЗР, се заверява в съответствие с член 5, параграф 1, първа алинея, и когато е приложимо, се потвърждава в съответствие с член 2, буква в).

ГЛАВА III

ПРОЦЕДУРИ И ГАРАНЦИИ

ЗА ИЗПЪЛНЯВАЩАТА ДЪРЖАВА

Член 9

Признаване и изпълнение

1. Изпълняващият орган признава ЕЗР, предадена в съответствие с настоящата директива, без да изисква допълнителни формалности и прави необходимото за нейното изпълнение по същия начин и при същите условия и ред, както ако въпросното процесуално-следствено действие е било разпоредено от орган на изпълняващата държава, освен ако този орган реши да се позове на някое от основанията за непризнаване или неизпълнение или на някое от основанията за отлагане, предвидени в настоящата директива.

2. Изпълняващият орган спазва формалностите и процедурите, изрично посочени от издаващия орган, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго и ако тези формалности и процедури не противоречат на основните принципи на правото на изпълняващата държава.
3. Когато изпълняващ орган получи ЕЗР, която не е била издадена от издаващ орган съгласно посоченото в член 2, буква в), изпълняващият орган връща тази ЕЗР на издаващата държава.
4. Издаващият орган може да поиска един или повече органи на издаващата държава да участват в изпълнението на ЕЗР в подкрепа на компетентните органи на изпълняващата държава, до степента, до която определените органи на издаващата държава биха могли да вземат участие в изпълнението на процесуално-следственото(ите) действие(я), посочено(и) в ЕЗР в сходен национален случай. Изпълняващият орган спазва това изискване, ако това участие не противоречи на основните принципи на правото на изпълняващата държава или не накърнява нейни основни интереси в областта на националната сигурност.
5. Органите на издаващата държава, които се намират в изпълняващата държава, са подчинени на правото на изпълняващата държава по време на изпълнението на ЕЗР. Те не могат да имат каквито и да било правомощия за правоприлагане на територията на изпълняващата държава, освен ако упражняването на такива правомощия на територията на изпълняващата държава е в съответствие с правото на изпълняващата държава и до степента, до която издаващият и изпълняващият орган са се договорили.

6. Издаващият орган и изпълняващият орган могат да се консултират взаимно по всякакви подходящи начини, с оглед да се улесни ефикасното прилагане на настоящия член.

Член 10

Избор на друг вид процесуално-следствено действие

1. Изпълняващият орган при възможност прибегва до процесуално-следствено действие, различно от предвиденото в ЕЗР, когато:
- а) посоченото в ЕЗР процесуално-следствено действие не съществува според правото на изпълняващата държава; или
 - б) процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР, не би могло да се използва в сходен национален случай.
2. Без да се засяга член 11, параграф 1 не се прилага за следните процесуално-следствени действия, които трябва винаги да могат да се използват съгласно правото на изпълняващата държава:
- а) получаване на информация или доказателства, с които изпълняващият орган вече разполага, и информацията или доказателствата биха могли да бъдат получени в съответствие с правото на изпълняващата държава в рамките на наказателно производство или за целите на ЕЗР;
 - б) получаване на информация, съдържаща се в базите данни на полицейски или съдебни органи и до която изпълняващият орган има пряк достъп в рамките на наказателно производство;

- в) разпит на свидетел, вещо лице, пострадал, заподозряно или обвиняемо лице или трета страна на територията на изпълняващата държава;
 - г) всяко непринудително процесуално-следствено действие, определено в правото на изпълняващата държава;
 - д) установяване на самоличността на лица, притежаващи абонамент за даден телефонен номер или IP адрес.
3. Изпълняващият орган може също така да прибегне до процесуално-следствено действие, различно от посоченото в ЕЗР, когато с процесуално-следственото действие, избрано от изпълняващия орган, ще бъде постигнат същият резултат, но със средства, нарушаващи неприкосновеността на лицето в по-малка степен, отколкото процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР.
4. Когато изпълняващият орган реши да се възползва от посочената в параграфи 1 и 3 възможност, той най-напред уведомява издаващия орган, който може да реши да оттегли или да допълни ЕЗР.
5. Когато, в съответствие с параграф 1, посоченото в ЕЗР процесуално-следствено действие не съществува съгласно правото на изпълняващата държава или не би било на разположение в сходен национален случай и когато не е налице никакво друго процесуално-следствено действие, с което би бил постигнат същият резултат, както с исканото процесуално-следствено действие, изпълняващият орган уведомява издаващия орган, че не е възможно да бъде оказана исканата помощ.

Член 11

Основания за непризнаване или неизпълнение

1. Без да се засяга член 1, параграф 4, признаването или изпълнението на ЕЗР може да бъде отказано в изпълняващата държава, когато:
 - а) съществува имунитет или привилегия съгласно правото на изпълняващата държава, което прави невъзможно изпълнението на ЕЗР, или когато са налице правила относно определянето и ограничаването на наказателната отговорност във връзка със свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, които правят невъзможно изпълнението на ЕЗР;
 - б) в конкретен случай изпълнението на ЕЗР би навредило на основните интереси на националната сигурност, би застрашило източника на информацията или би наложило използването на класифицирана информация, свързана със специални разузнавателни дейности;
 - в) ЕЗР е издадена във връзка с производства, посочени в член 4, букви б) и в), и процесуално-следственото действие не би било разрешено съгласно правото на изпълняващата държава при сходен национален случай;
 - г) изпълнението на ЕЗР би било в противоречие с принципа *ne bis in idem*;
 - д) ЕЗР се отнася за престъпление, за което се твърди, че е извършено извън територията на издаващата държава и изцяло или отчасти на територията на изпълняващата държава и деянието, във връзка с което е издадена ЕЗР, не съставлява престъпление в изпълняващата държава;

- е) съществуват сериозни основания да се смята, че изпълнението на процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР, би било несъвместимо със задълженията на изпълняващата държава съгласно член 6 от ДЕС и Хартата;
- ж) деянието, за което е издадена ЕЗР, не съставлява престъпление по правото на изпълняващата държава, освен ако ЕЗР не се отнася за престъпление, попадащо в категориите престъпления, изброени в приложение Г, съгласно посоченото от издаващия орган в ЕЗР, ако последното е наказуемо в издаващата държава с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане на лицето с максимален срок от не по-малко от три години; или
- з) прилагането на процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР, е ограничено съгласно правото на изпълняващата държава до определен списък или категория престъпления или до престъпления, за които са предвидени наказания с определен праг, които не включват посоченото в ЕЗР престъпление.

- 2. Параграф 1, буква ж) и буква з) не се прилагат за процесуално-следствените действия, посочени в член 10, параграф 2.
- 3. Когато ЕЗР се отнася до престъпление, свързано с данъци или такси, мита и валутен обмен, изпълняващият орган не може да откаже признаване или изпълнение на основание, че правото на изпълняващата държава не предвижда същия вид данък или такса или че то не съдържа разпоредби за същите видове данъци, такси, мита и валутен обмен като правото на издаващата държава.

4. В случаите, посочени в параграф 1, букви а), б), г), д) и е), преди да вземе решение да не признае или да не изпълни ЕЗР изцяло или отчасти, изпълняващия орган провежда чрез подходящи средства консултации с издаващия орган и, когато е уместно, изисква от издаващия орган да предостави необходимата допълнителна информация без забавяне.
5. В случая, посочен в параграф 1, буква а) и когато отнемането на привилегията или имунитета е от компетентността на орган на изпълняващата държава, изпълняващият орган отправя искане към въпросния орган да упражни това правомощие незабавно. Когато отнемането на привилегията или имунитета е от компетентността на орган на друга държава или на международна организация, издаващият орган е този, който следва да поиска от съответния орган да упражни това правомощие.

Член 12

Срокове за признаване или изпълнение

1. Решението за признаване или изпълнение се взема и процесуално-следственото действие се извършва със същата бързина и степен на приоритет, както в сходни национални случаи, и при всички случаи в предвидените в настоящия член срокове.
2. Когато издаващият орган е посочил в ЕЗР, че поради определените процесуални срокове, тежестта на престъплението или други особено спешни обстоятелства е необходим по-кратък срок от предвидените в настоящия член, или ако издаващият орган е посочил в ЕЗР, че процесуално-следственото действие трябва да бъде извършено на конкретна дата, изпълняващият орган се съобразява с това изискване във възможно най-голяма степен.

3. Изпълняващият орган взема решението за признаването или изпълнението на ЕЗР възможно най-бързо и, без да се засяга параграф 5, не по-късно от 30 дни след получаването на ЕЗР от компетентния изпълняващ орган.
4. Освен ако са налице основания за отлагане по член 15 или изпълняващата държава вече разполага с доказателствата, указани в посоченото в ЕЗР процесуално-следствено действие, изпълняващият орган извършва процесуално-следственото действие без забавяне и без да се засяга параграф 5 не по-късно от 90 дни, след като е взето решението, посочено в параграф 3.
5. Когато в определен случай не е практически възможно компетентният изпълняващ орган да спази посочения в параграф 3 срок или посочената в параграф 2 конкретна дата, той уведомява без забавяне компетентния орган на издаващата държава по какъвто и да е наличен начин, като посочва причините за забавянето и приблизителното време, необходимо за вземане на решението. В такъв случай посоченият в параграф 3 срок може да бъде удължен с най-много 30 дни.
6. Когато в определен случай не е практически възможно компетентният изпълняващ орган да спази посочения в параграф 4 срок, той уведомява без забавяне компетентния орган на издаващата държава по какъвто и да е наличен начин, като посочва причините за забавянето и провежда консултации с издаващия орган за необходимото време за изпълнение на процесуално-следственото действие.

Член 13

Предаване на доказателства

1. Изпълняващият орган предава на издаващата държава без ненужно забавяне доказателствата, събрани или вече намиращи се на разположение на компетентните органи на изпълняващата държава в резултат от изпълнението на ЕЗР.

Когато в ЕЗР е включено искане за това и ако е възможно съгласно правото на изпълняващата държава, доказателствата се предават незабавно на компетентните органи на издаващата държава, участващи в изпълнението на ЕЗР в съответствие с член 9, параграф 4.

2. Предаването на доказателствата може да бъде спряно в изчакване на решение във връзка с правно средство за защита, освен ако в ЕЗР не са посочени достатъчно основания, че незабавното им предаване е от първостепенно значение за правилното провеждане на разследването или за опазването на индивидуални права.

Предаването на доказателствата обаче се спира, ако то би довело до сериозни или необратими вреди на засегнатото лице.

3. При предаването на събраните доказателства изпълняващият орган посочва дали изисква доказателствата да бъдат върнати на изпълняващата държава веднага щом престанат да бъдат необходими на издаващата държава.

4. Когато съответните предмети, документи или данни са от значение и за друго производство, изпълняващият орган може, по изрично искане и след консултации с издаващия орган, временно да предаде доказателствата, при условие че ще бъдат върнати на изпълняващата държава, веднага щом престанат да бъдат необходими на издаващата държава или по всяко друго време или повод, договорени между компетентните органи.

Член 14

Правни средства за защита

1. Държавите-членки гарантират, че за процесуално-следствените действия, посочени в ЕЗР, се прилагат правни средства за защита, равностойни на предвидените при сходен национален случай.
2. Материалноправните основания за издаване на ЕЗР могат да се оспорват само чрез иск, предявен в издаващата държава, без да се засягат гаранциите за основните права в изпълняващата държава.
3. Ако не се нарушава необходимостта от гарантиране поверителността на разследването съгласно член 19, параграф 1, издаващият орган и изпълняващият орган вземат необходимите мерки за осигуряване на информация за наличните възможности по националното право за използване на правни средства за защита, когато те станат приложими, и в своевременен срок, за да могат да бъдат приложени ефективно.

4. Държавите-членки правят необходимото сроковете за търсене на правна защита да са същите като предвидените в сходни национални случаи и да се прилагат по начин, който да гарантира възможността за ефективно упражняване на тези правни средства за защита от заинтересованите страни.
5. Издаващият орган и изпълняващият орган се информират взаимно за правните средства за защита, предявени срещу издаването, признаването или изпълнението на ЕЗР.
6. Оспорването на процесуално-следственото действие не спира изпълнението му, освен ако това не е предвидено в сходни национални случаи.
7. Издаващата държава взема предвид успешното оспорване на признаването или изпълнението на ЕЗР в съответствие с нейното национално право. Без да се засягат националните процедурни правила, държавите-членки гарантират, че в хода на наказателното производство в издаващата държава при оценката на получените чрез ЕЗР доказателства се зачитат правата на защита и правото на справедлив процес.

Член 15

Основания за отлагане на признаването или изпълнението

1. Признаването или изпълнението на ЕЗР може да бъде отложено в изпълняващата държава, когато:
 - а) нейното изпълнение може да попречи на висящо наказателно разследване или преследване, докато изпълняващата държава счита това за разумно;

- б) съответните предмети, документи или данни вече се използват в друго производство, докато престанат да бъдат необходими за тази цел
2. Веднага след като отпадне основанието за отлагане, изпълняващият орган предприема незабавно необходимите мерки за изпълнение на ЕЗР и уведомява за това издаващия орган по начин, даващ възможност за писмено документиране.

Член 16

Задължение за информиране

1. Получилият ЕЗР компетентен орган в изпълняващата държава, без забавяне и при всички случаи в рамките на една седмица от получаването на ЕЗР, потвърждава получаването на ЕЗР, като попълни и изпрати формуляра, предвиден в приложение Б.

Когато е определен централен орган в съответствие с член 7, параграф 3, това задължение се прилага както за централния орган, така и за изпълняващия орган, който получава ЕЗР от централния орган.

В случаите, посочени в член 7, параграф 6, това задължение се прилага както за компетентния орган, получил първоначално ЕЗР, така и за изпълняващия орган, на когото последно е предадена ЕЗР.

2. Без да се засяга член 10, параграфи 4 и 5, изпълняващият орган уведомява издаващия орган незабавно чрез всички налични средства, когато:
- а) за изпълняващия орган е невъзможно да вземе решение относно признаването или изпълнението, поради обстоятелството, че формулярът, предвиден в приложение А, е непълен или явно неправилен;
 - б) изпълняващият орган, в хода на изпълнение на ЕЗР, счете без по-нататъшни проверки, че може да е уместно да извърши процесуално-следствени действия, които не са били първоначално предвидени или не е можело да бъдат уточнени при издаването на ЕЗР, за да се даде възможност на издаващия орган да предприеме по-нататъшни действия в конкретния случай; или
 - в) изпълняващият орган установи, че в конкретния случай не може да спазва формалностите и процедурите, изрично посочени от издаващия орган в съответствие с член 9.

По искане на издаващия орган информацията се потвърждава без забавяне по начин, даващ възможност за писмено документиране.

3. Без да се засяга член 10, параграфи 4 и 5 изпълняващият орган информира издаващия орган без забавяне и по начин, даващ възможност за писмено документиране за:
- а) всяко решение, прието съгласно член 10 или член 11;
 - б) всяко решение за отлагането на изпълнението или признаването на ЕЗР, основанията за отлагането, и ако е възможно — очакваната продължителност на отлагането.

Член 17

Наказателна отговорност на служителите

Докато се намират на територията на изпълняващата държава в рамките на прилагането на настоящата директива, служителите от издаващата държава се считат за служители на изпълняващата държава по отношение на извършени срещу тях или от тях престъпления.

Член 18

Гражданска отговорност на служителите

1. Когато в рамките на прилагането на настоящата директива служителите на дадена държава-членка се намират на територията на друга държава-членка, първата държава-членка носи отговорност за всякакви вреди, причинени от нейните служители по време на извършваните от тях действия, в съответствие с правото на държавата-членка, на чиято територия те действат.
2. Държавата-членка, на чиято територия е нанесена вредата, посочена в параграф 1, поправя тази вреда съгласно условията, приложими за вреди, причинени от собствените ѝ служители.

3. Държавата-членка, чиито служители са причинили вреди на някое лице на територията на друга държава-членка, възстановява изцяло сумите, които последната държава-членка е платила на пострадалите или на лицата, които са имали правото да ги получат от тяхно име.
4. Без да се засяга упражняването на правата ѝ по отношение на трети страни и с изключение на параграф 3, всяка държава-членка се въздържа в случаи, предвидени в параграф 1, да иска обезщетение за вредите, които е претърпяла от друга държава-членка.

Член 19

Поверителност

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че при изпълнението на ЕЗР издаващият орган и изпълняващият орган спазват надлежно поверителността на разследването.
2. Изпълняващият орган гарантира в съответствие с националното си право поверителността на фактите и съдържанието на ЕЗР, с изключение на необходимото за изпълнението на процесуално-следственото действие. Ако изпълняващият орган не е в състояние да спази изискването за поверителност, той без забавяне уведомява за това издаващия орган.
3. В съответствие с националното си право и ако изпълняващият орган не е посочил друго, издаващият орган не разкрива доказателства или информация, предоставени от изпълняващия орган, освен до степента, до която тяхното разкриване е необходимо за целите на разследването или производството, описани в ЕЗР.

4. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за това банките да не разкриват на засегнатите клиенти на банката или на трети лица, че на издаващата държава е предадена информация в съответствие с членове 26 и 27 или че се извършва разследване.

Член 20

Защита на личните данни

При изпълнението на настоящата директива държавите-членки гарантират, че личните данни са защитени и могат да бъдат обработвани единствено в съответствие с Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета¹ и принципите на Конвенцията на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни от 28 януари 1981 г. и Допълнителния протокол към нея.

Достъпът до тези данни се ограничава, без да се засягат правата на субекта на данните. Само оправомощени лица могат да имат достъп до тези данни.

Член 21

Разходи

1. Ако в директивата не е предвидено друго, изпълняващата държава поема всички направени на нейната територия разходи, свързани с изпълнението на ЕЗР.

¹ Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60).

2. Ако изпълняващият орган сметне, че разходите за изпълнението на ЕЗР могат да се окажат извънредно високи, той може да се консултира с издаващия орган за това дали и как разходите биха могли да бъдат поделени или ЕЗР — изменена.

Изпълняващият орган предварително информира издаващия орган за подробностите относно частта от разходите, смятана за извънредно висока.

3. При извънредни обстоятелства, когато не може да се постигне споразумение по отношение на разходите, посочени в параграф 2, издаващият орган може да реши:
 - а) да оттегли частично или изцяло ЕЗР; или
 - б) да запази ЕЗР и да покрие частта от разходите, смятана за извънредно висока.

ГЛАВА IV

СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ВЪВ ВРЪЗКА С

ОПРЕДЕЛЕНИ ПРОЦЕСУАЛНО-СЛЕДСТВЕНИ ДЕЙСТВИЯ

Член 22

Временно предаване на издаващата държава на задържани лица с цел извършване на процесуално-следствено действие

1. ЕЗР може да бъде издадена за временното предаване на лице, задържано в изпълняващата държава с цел извършване на процесуално-следствено действие, с оглед на събирането на доказателства, за което се изисква присъствието на това лице на територията на издаващата държава, при условие че лицето бъде върнато обратно в определения от изпълняващата държава срок.
2. В допълнение към основанията за непризнаване или неизпълнение, посочени в член 11, изпълнението на ЕЗР може да бъде отказано и ако:
 - а) задържаното лице не даде съгласие; или
 - б) вследствие на предаването ще се удължи срокът за задържане на лицето.

3. Без да се засяга параграф 2, буква а), когато изпълняващата държава сметне за необходимо предвид възрастта на лицето или физическото или психическото му състояние, на законния представител на задържаното лице се дава възможност да изрази становище по временното предаване.
4. В случаите, посочени в параграф 1, разрешението за транзитно преминаване на задържаното лице през територията на трета държава-членка („държава-членка на транзитно преминаване“) се предоставя след подаване на заявление, придружено от всички необходими документи.
5. Практическите договорености във връзка с временното предаване на лицето, включително подробностите за условията на неговото задържане в издаващата държава, и датите, до които то трябва да бъде предадено от територията на изпълняващата държава и върнато обратно там, се договарят между издаващата държава и изпълняващата държава, като се прави необходимото да се вземат предвид физическото и психическото състояние на засегнатото лице, както и равнището на сигурност, изисквано в издаващата държава.
6. Предаденото лице остава задържано на територията на издаващата държава и когато е приложимо, на територията на държавата-членка на транзитно преминаване, във връзка с деянията или осъжданията, за които е било задържано в изпълняващата държава, освен ако изпълняващата държава не поиска освобождаването му.
7. Времето, през което лицето е било задържано на територията на издаващата държава, се приспада от срока за задържане, който засегнатото лице изтърпява или ще бъде задължено да изтърпи на територията на изпълняващата държава.

8. Без да се засяга параграф 6, предаденото лице не може да бъде наказателно преследвано или задържано, нито да му бъдат налагани други мерки за ограничаване на личната му свобода в издаващата държава за извършени от него деяния или за осъждания, постановени преди заминаването му от територията на изпълняващата държава и които не са посочени в ЕЗР.
9. Имунитетът, посочен в параграф 8, отпада, ако предаденото лице, след като в продължение на петнадесетдневен непрекъснат срок от датата, на която присъствието му вече не е било необходимо на издаващите органи, е разполагало с възможността да напусне съответната страна:
- а) въпреки това е останало на нейна територия, или
 - б) след напускането ѝ се е върнало там.
10. Разходите, свързани с прилагането на настоящия член, се поемат в съответствие с член 21, с изключение на разходите, произтичащи от предаването на лицето към и от издаващата държава, които се поемат от тази държава.

Член 23

Временно предаване към изпълняващата държава на лица, задържани с цел извършване на процесуално-следствено действие

1. ЕЗР може да бъде издадена за временното предаване на лице, задържано в издаващата държава с цел извършване на процесуално-следствено действие, с оглед на събирането на доказателства, за което е необходимо присъствието на лицето на територията на изпълняващата държава.

2. Член 22, параграф 2 буква а) и член 22, параграфи 3—9 се прилагат *mutatis mutandis* към временното предаване по настоящия член.
3. Разходите, свързани с прилагането на настоящия член, се поемат в съответствие с член 21, с изключение на разходите, произтичащи от предаването на засегнатото лице към и от изпълняващата държава, които се поемат от издаващата държава.

Член 24

Разпит чрез видеоконференция или друго аудио-визуално предаване

1. Ако лице, което се намира на територията на изпълняващата държава, трябва да бъде разпитано като свидетел или вещо лице от компетентните органи в издаващата държава, издаващият орган може да издаде ЕЗР за разпит на свидетеля или вещото лице чрез видеоконференция или друго аудио-визуално предаване в съответствие с параграфи 5—7.

Издаващият орган може да издаде ЕЗР и с цел разпит на заподозряно или обвиняемо лице чрез видеоконференция или друго аудио-визуално предаване.

2. В допълнение към основанията за непризнаване или неизпълнение, посочени в член 11, изпълнението на ЕЗР може да бъде отказано, ако:
 - а) заподозряното или обвиняемото лице не даде съгласието си за това; или
 - б) изпълнението на такова процесуално-следствено действие в конкретен случай би било в противоречие с основните принципи на правото на изпълняващата държава.

3. Издаващият орган и изпълняващият орган договарят помежду си практическите аспекти. При договарянето на тези аспекти изпълняващият орган се задължава да:
- а) връчи призовка на съответния свидетел или вещо лице, като посочи времето и мястото на разпита;
 - б) призове заподозрените или обвиняемите лица да се явят на разпита в съответствие с подробните правила, предвидени в правото на изпълняващата държава, и да информира тези лица за правата им съгласно правото на издаващата държава, достатъчно своевременно, за да им позволи да упражнят ефективно тяхното право на защита;
 - в) направи необходимото за установяването на самоличността на лицето, което ще бъде разпитвано.
4. Ако при обстоятелствата на конкретното дело изпълняващият орган няма достъп до технически средства за разпит, провеждан чрез видеоконференция, тези средства могат да му бъдат осигурени от издаващата държава по взаимно съгласие.
5. При разпит чрез видеоконференция или друго аудио-визуално предаване, се прилагат следните правила:
- а) на разпита присъства компетентният орган на изпълняващата държава, подпомаган при необходимост от устен преводач, и отговаря както за установяването на самоличността на лицето, което ще бъде разпитвано, така и за спазването на основните принципи на правото на изпълняващата държава.

Ако изпълняващият орган е на мнение, че по време на разпита се нарушават основните принципи на правото на изпълняващата държава, той незабавно взема необходимите мерки, за да осигури разпитът да продължи в съответствие с тези принципи;

- б) при необходимост, компетентните органи на издаващата държава и на изпълняващата държава договарят помежду си мерки за защита на лицето, което ще бъде разпитвано;
- в) разпитът се провежда пряко от компетентния орган на издаващата държава или под негово ръководство съгласно неговото собствено законодателство;
- г) по искане на издаващата държава или на лицето, което ще бъде разпитвано, изпълняващата държава осигурява, лицето, което ще бъде разпитвано, да бъде подпомогнато от устен преводач, ако е необходимо;
- д) преди разпита заподозрените или обвиняемите лица биват информирани за процесуалните права, които имат, включително правото да не дават обяснения, съгласно правото на изпълняващата държава и на издаващата държава. Свидетелите и вещите лица могат да се позоват на правото си да не дават показания, което те биха имали съгласно правото на изпълняващата или на издаващата държава, като биват информирани за това си право преди разпита.

6. Без да се засягат договорените мерки за защита на лицата, при приключване на разпита изпълняващият орган съставя протокол, в който се посочват датата и мястото на разпита, самоличността на разпитаното лице, самоличността и функциите на всички останали лица в изпълняващата държава, които участват в разпита, положените клетви и техническите условия, при които е проведен разпитът. Изпълняващият орган изпраща този документ на издаващия орган.
7. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че когато лицето е разпитвано на нейна територия в съответствие с настоящия член, и отказва да даде обяснения или показания, въпреки че има задължение за това, или даде неверни обяснения или показания, националното ѝ право се прилага по същия начин, както ако разпитът се състои в рамките на национална процедура.

Член 25

Изслушване чрез телефонна конференция

1. Ако лице, което се намира на територията на дадена държава-членка, трябва да бъде разпитано като свидетел или вещо лице от компетентните органи на друга държава-членка, издаващият орган на последната държава-членка, когато не е уместно или възможно лицето, което трябва да бъде разпитано, да се яви лично на територията ѝ и след като е разгледал възможността за други подходящи средства, може да издаде ЕЗР за изслушване на свидетеля или вещото лице по телефона съгласно предвиденото в параграф 2.
2. Освен ако не е договорено друго, член 24, параграфи 3, 5, 6 и 7 се прилагат *mutatis mutandis* към разпити чрез телефонна конференция.

Член 26

Информация за банкови и други финансови сметки

1. ЕЗР може да бъде издадена с цел да се установи дали дадено физическо или юридическо лице, срещу което се води съответното наказателно производство, притежава или контролира една или повече сметки, независимо от техния характер, в банка, която се намира на територията на изпълняващата държава, и ако това е така, да получи всички данни на установените сметки.
2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да бъде в състояние да предостави информацията, посочена в параграф 1, в съответствие с условията, предвидени в настоящия член.
3. Посочената в параграф 1 информация включва, ако това е поискано в ЕЗР, и сметки, с които лицето, срещу което се води съответното наказателно производство, е упълномощено да се разпорежда.
4. Задълженията в настоящия член се прилагат само доколкото информацията е на разположение на банката, която поддържа сметката.
5. Издаващият орган посочва в ЕЗР причините, поради които счита, че е вероятно поисканата информация да бъде от съществено значение за целите на съответното наказателно производство и основанията за предположението си, че в банки в изпълняващата държава има сметки, както и доколкото съществува информация — кои банки могат да бъдат засегнати. Той също така включва в ЕЗР цялата налична информация, която може да улесни изпълнението ѝ.

6. ЕЗР може да бъде издадена и за да се определи дали дадено физическо или юридическо лице, срещу което се води съответното наказателно производство, притежава една или повече сметки, в небанкова финансова институция, която се намира на територията на изпълняващата държава. Параграфи 3 — 5 се прилагат *mutatis mutandis*. В този случай и в допълнение към основанията за непризнаване и неизпълнение, посочени в член 11, изпълнението на ЕЗР може да бъде отказано и ако изпълнението на процесуално-следственото действие не би било разрешено при сходен национален случай.

Член 27

Информация за банкови и други финансови операции

1. ЕЗР може да бъде издадена с цел да се съберат данните на конкретни банкови сметки и на банкови операции, които са били извършени през определен период чрез една или повече сметки, посочени в нея, включително данните на всяка сметка на наредител и на получател.
2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да бъде в състояние да предостави информацията, посочена в параграф 1, в съответствие с определените в настоящия член условия.
3. Задължението, установено в настоящия член, се прилага само доколкото информацията е собственост на банката, в която се намира сметката.
4. Издаващият орган посочва в ЕЗР основанията, поради които счита, че исканата информация е съществена за целта на съответното наказателно производство.

5. ЕЗР може да бъде издадена и във връзка с информацията, предвидена в параграф 1, с позоваване на финансови операции, провеждани от небанкови финансови институции. Параграфи 3—4 се прилагат *mutatis mutandis*. В тези случаи и в допълнение към основанията за непризнаване и неизпълнение, посочени в член 11, изпълнението на ЕЗР може да бъде отказано и ако изпълнението на процесуално-следственото действие не би било разрешено при сходен национален случай.

Член 28

Процесуално-следствени действия, които изискват събирането на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период

1. Когато ЕЗР се издава с цел изпълнение на процесуално-следствено действие, което изисква събиране на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период от време, като например:
- а) наблюдение на банкови или други финансови операции, които се извършват чрез една или повече посочени сметки;
 - б) контролирани доставки на територията на изпълняващата държава;
- изпълнението ѝ може да бъде отказано, в допълнение към основанията за непризнаване и неизпълнение, посочени в член 11, ако изпълнението на съответното процесуално-следствено действие не би било разрешено при сходен национален случай.

2. Практическите договорености във връзка с процесуално-следственото действие, посочено в параграф 1, буква б) и в други случаи според необходимостта, се договарят между издаващата държава и изпълняващата държава.
3. Издаващият орган посочва в ЕЗР основанията, поради които счита, че поисканата информация е съществена за целта на съответното наказателно производство.
4. Компетентните органи на изпълняващата държава имат правото да действат, да ръководят и да контролират операциите, свързани с изпълнението на ЕЗР, посочена в параграф 1.

Член 29

Разследвания под прикритие

1. ЕЗР може да бъде издадена с цел да се отправи искане към изпълняващата държава да съдейства на издаващата държава за провеждане на разследвания на престъплението от длъжностни лица под прикритие или с фалшива самоличност (разследвания под прикритие).
2. Издаващият орган посочва в ЕЗР основанията, поради които счита, че разследването под прикритие е вероятно да бъде от значение за целта на съответното наказателно производство. Решението за признаване и изпълнение на ЕЗР, издадена съгласно настоящия член, се взема за всеки отделен случай от компетентните органи на изпълняващата държава при зачитане на националното ѝ право и процедури.

3. В допълнение към основанията за непризнаване и неизпълнение, посочени в член 11, издаващият орган може да откаже изпълнението на ЕЗР, посочена в параграф 1, ако:
- а) изпълнението на разследването под прикритие не би било разрешено при сходен национален случай; или
 - б) не е било възможно да се постигне споразумение по договореностите за разследвания под прикритие съгласно параграф 4.
4. Разследвания под прикритие се извършват в съответствие с националното право и процедури на държавата-членка, на чиято територия се осъществява разследването под прикритие. Единствено компетентните органи на изпълняващата държава имат правото да действат, да ръководят и да контролират операциите, свързани с разследването под прикритие. Продължителността на разследването под прикритие, подробните условия, както и правният статут на съответните длъжностни лица, участващи в разследвания под прикритие, се договарят между издаващата държава и изпълняващата държава, при надлежно зачитане на националното им право и процедури.

ГЛАВА V

ПРИХВАЩАНЕ НА ДАЛЕКОСЪОБЩЕНИЯ

Член 30

Прихващане на далекосъобщения с техническата помощ на друга държава-членка

1. ЕЗР може да бъде издадена за прихващане на далекосъобщения в държавата-членка, от която е необходима техническа помощ.
2. Когато повече от една държава-членка е в състояние да окаже цялата необходима техническа помощ за едно и също прихващане на далекосъобщения, ЕЗР се изпраща само на една от тях. С приоритет се ползва държавата, където се намира или ще се намира лицето, което е обект на прихващането.
3. Посочената в параграф 1 ЕЗР съдържа и следната информация:
 - а) информация за целта на идентифициране на обекта на прихващането;
 - б) желаната продължителност на прихващането; и
 - в) достатъчно технически данни, по-специално идентификатора на обекта, за да се гарантира изпълнението на ЕЗР.

4. Издаващият орган посочва в ЕЗР основанията поради които смята, че посоченото процесуално-следствено действие е подходящо за целта на съответното наказателно производство.
5. В допълнение към основанията за непризнаване или неизпълнение, посочени в член 11, изпълнението на посочената в параграф 1 ЕЗР може да бъде отказано и ако съответното процесуално-следствено действие не би било разрешено при сходен национален случай. Изпълняващата държава може да обвърже предоставянето на съгласието си със спазване на условия, които биха били спазвани при сходен национален случай.
6. Посочената в параграф 1 ЕЗР може да бъде изпълнена чрез:
 - а) предаване на далекосъобщения незабавно към издаващата държава; или
 - б) прихващане, записване и последващо предаване на резултата от прихващането на далекосъобщения към издаващата държава.

Издаващият орган и изпълняващият орган провеждат взаимни консултации с оглед постигане на съгласие за това дали прихващането да се извършва в съответствие с буква а) или буква б).

7. При издаване на посочената в параграф 1 ЕЗР или по време на прихващането издаващият орган може, в случай че има специално основание за това, да поиска и транскрибиране, декодиране или декриптиране на записа, при условие че има съгласие от страна на изпълняващия орган.
8. Разходите, възникнали във връзка с прилагането на настоящия член, се поемат в съответствие с член 21, с изключение на разходите, произтичащи от транскрибирането, декодирането или декриптирането на прихванатите съобщения, които се поемат от издаващата държава.

Член 31

Уведомяване на държавата-членка, където се намира лицето - обект на прихващане и от която не е необходима техническа помощ

1. В случаите, когато за целите на извършване на процесуално-следствено действие прихващането на далекосъобщения е разрешено от компетентния орган на една държава-членка („прихващащата държава-членка“) и адресът за съобщения на лицето - обект на прихващане, посочен в заповедта за прихващане, се използва на територията на друга държава-членка („уведомената държава-членка“), от която не е необходима техническа помощ за осъществяване на прихващането, прихващащата държава-членка уведомява компетентния орган на уведомената държава-членка за прихващането:
 - а) преди да бъде извършено прихващането в случаите, когато компетентният орган на прихващащата държава знае към момента на издаването на заповедта за прихващането, че лицето - обект на прихващане, е или ще бъде на територията на уведомената държава-членка;
 - б) по време на прихващането или след неговото извършване, веднага след като разбере, че лицето - обект на прихващане, се намира или се е намирало на територията на уведомената държава-членка по време на прихващането.
2. Уведомяването, посочено в параграф 1, се извършва чрез формуляра, предвиден в приложение В.

3. Компетентният орган на уведомената държава-членка може, в случаите когато прихващането не би било разрешено в сходен национален случай, да уведоми, без забавяне и най-късно до 96 часа след получаване на уведомлението по параграф 1, компетентният орган на прихващащата държава-членка:
- а) че прихващането не може да бъде извършено или се прекратява; и
 - б) при необходимост, че вече прихванат материал, докато лицето - обект на прихващането се е намирало на нейната територия, не може да бъде използван или може да бъде използван единствено при условия, уточнени от компетентния орган. Компетентният орган на уведомената държава-членка информира компетентния орган на прихващащата държава-членка за основанията, обосноваващи тези условия.
4. Член 5, параграф 2 се прилага *mutatis mutandis* за уведомяването, посочено в параграф 2.

ГЛАВА VI

ВРЕМЕННИ МЕРКИ

Член 32

Временни мерки

1. Издаващият орган може да издаде ЕЗР с цел да се предприеме някое процесуално-следствено действие с оглед на временното предотвратяване на унищожаването, промяната, преместването, предаването на вещ, която може да се използва като доказателство, или разпореждането с такава вещ.

2. Изпълняващият орган взема решение относно временната мярка и го съобщава възможно най-скоро и ако е осъществимо, в рамките на 24 часа от получаването на ЕЗР.
3. Когато е отправено искане за временната мярка, посочена в параграф 1, издаващият орган посочва в ЕЗР дали доказателствата ще се предадат на издаващата държава или ще останат в изпълняващата държава. Изпълняващият орган признава и изпълнява такава ЕЗР и предава доказателствата в съответствие с процедурите, предвидени в настоящата директива.
4. Когато в съответствие с параграф 3 ЕЗР е съпътствана от инструкция доказателствата да останат в изпълняващата държава, издаващият орган посочва датата на прекратяване на временната мярка, посочена в параграф 1, или очакваната дата за внасяне на искането за предаване на доказателствата на издаващата държава.
5. След консултация с издаващия орган, изпълняващият орган може в съответствие с националното си право и практика да определи подходящи условия с оглед на обстоятелствата по случая, за да ограничи срока, за който временната мярка, посочена в параграф 1, трябва да остане в сила. Ако в съответствие с тези условия изпълняващият орган предвиди прекратяване на временната мярка, изпълняващият орган информира издаващия орган, на който се дава възможността да представи своите бележки. Издаващият орган незабавно уведомява изпълняващия орган за прекратяването на временната мярка, посочена в параграф 1.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 33

Уведомления

1. До ...* всяка държава-членка уведомява Комисията относно следното:
 - а) органът или органите, който(ито) в съответствие с националното ѝ право е(са) компетентни съгласно член 2, букви в) и г), когато държавата-членка е издаваща държава или изпълняваща държава;
 - б) езиците, които могат да се използват за ЕЗР съгласно посоченото в член 5, параграф 2;
 - в) информацията относно определения(те) централен(ни) орган(и), ако държавата-членка желае да се възползва от възможността, предоставена в член 7, параграф 3. Тази информация е обвързваща за органите на издаващата държава.
2. Всяка държава-членка може да предостави на Комисията и списък на необходимите документи, които ще изисква по член 22, параграф 4.
3. Държавите-членки информират Комисията за всяка следваща промяна в информацията, посочена в параграфи 1 и 2.

* ОБ: Моля въведете дата: Три години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

4. Комисията предоставя достъп до информацията, получена съгласно настоящия член, на всички държави-членки и на EJN. EJN предоставя информацията на своя уебсайт, посочен в член 9 от Решение 2008/976/ПВР на Съвета¹.

Член 34

Отношение към други правни инструменти, споразумения и договорености

1. Без да се засяга прилагането им между държавите-членки и трети държави, както и временното им прилагане по силата на член 35, считано от ..., * настоящата директива заменя съответните разпоредби на следните конвенции, приложими между държавите-членки, обвързани от настоящата директива:
- а) Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси на Съвета на Европа от 20 април 1959 г., както и двата ѝ допълнителни протокола, и двустранните споразумения, сключени по силата на член 26 от нея;
 - б) Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген;
 - в) Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз, и Протокола към нея.

¹ Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 година относно Европейската съдебна мрежа (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 130).

* ОВ: Моля въведете дата: три години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

2. Рамково решение 2008/978/ПВР се заменя с настоящата директива за държавите-членки, които са обвързани от настоящата директива. Разпоредби на Рамково решение 2003/577/ПВР се заменят за държавите-членки, които са обвързани от настоящата директива, по отношение на обезпечаването на доказателства.

За държавите-членки, които са обвързани от настоящата директива, позоваванията на Рамково решение 2008/978/ПВР и по отношение на обезпечаването на доказателства, на Рамково решение 2003/577/ПВР, се считат за позовавания на настоящата директива.

3. В допълнение към настоящата директива държавите-членки могат да сключват или да продължават да прилагат двустранни или многостранни споразумения или договорености с други държави-членки след ..* само доколкото те дават възможност за допълнително укрепване на целите на настоящата директива и способстват за опростяването или допълнителното улесняване на процедурите за събиране на доказателства и при условие че се спазва равнището на гаранции, определено в настоящата директива.

4. До ...* държавите-членки уведомяват Комисията за съществуващите споразумения и договорености, посочени в параграф 3, които те желаят да продължат да прилагат. Държавите-членки също така уведомяват Комисията в тримесечен срок от подписването на нови споразумения или договорености, посочени в параграф 3.

* ОБ: Моля въведете дата: Три години след влизане в сила на настоящата директива.

Член 35

Преходни разпоредби

1. Действащите актове за взаимопомощ по наказателноправни въпроси продължават да се прилагат по отношение на исканията за взаимопомощ, получени преди...^{*}.
Решенията за обезпечаване на доказателства, постановени по силата на Рамково решение 2003/577/ПВР и получени до...^{*}, също се уреждат от това рамково решение.
2. Член 8, параграф 1 се прилага *mutatis mutandis* за ЕЗР, когато е налице решение за обезпечаване, постановено съгласно Рамково решение 2003/577/ПВР.

Член 36

Транспониране

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки за спазване на настоящата директива до^{*}.
2. Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.
Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.
3. До ...^{*} държавите-членки предават на Комисията текста на разпоредбите, с които въвеждат в националното си право задълженията, наложени им с настоящата директива.

^{*} ОБ: Моля въведете дата: Три години след влизане в сила на настоящата директива.

Член 37

Доклад относно прилагането

Не по-късно от пет години след ...* Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива въз основа на постъпилата качествена и количествена информация, който включва по-специално оценка на въздействието на сътрудничеството по наказателноправни въпроси и защитата на физическите лица, както и изпълнението на разпоредбите относно прихващането на далекосъобщения с оглед на техническия прогрес. Докладът се придружава, при необходимост, от предложения за изменения на настоящата директива.

* ОБ: Моля въведете датата на влизане в сила на настоящата директива.

Член 38

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 39

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ А

ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ (ЕЗР)

Настоящата ЕЗР е издадена от компетентен орган. Издаващият орган удостоверява, че издаването на настоящата ЕЗР е необходимо и пропорционално за целта на посоченото в заповедта производство при зачитане на правата на заподозряното или обвиняемото лице, както и че поисканите процесуално-следствени действия могат да бъдат разпоредени при същите условия в сходен национален случай. Отправлям искане за извършване на посоченото(ите) по-долу процесуално-следствено(и) действие(я), при надлежно отчитане на поверителността на разследването, и за предаване на доказателствата, събрани в резултат на изпълнението на ЕЗР.

РАЗДЕЛ А

Издаваща

държава:.....

Изпълняваща държава:

РАЗДЕЛ Б: Спешност

Отбележете дали са необходими спешни действия поради

- укриване или унищожаване на доказателства
- непосредствено предстояща дата на съдебно производство
- друга причина

Моля, уточнете по-долу:

Сроковете за изпълнение на ЕЗР са предвидени в Директива .../.../ЕС*. Независимо от това, ако е необходим по-кратък или специален срок, посочете датата и обяснете причините за този срок:

.....
.....
.....

* ОБ: моля въведете номера на настоящата директива.

РАЗДЕЛ В: Процесуално-следствено(и) действие(я), което(ито) да бъде(ат) извършено(и)

1. Опишете изискваното(ите) съдействие/процесуално-следствено(и) действие(я) И отбележете, ако е приложимо, дали то е едно от следните процесуално-следствени действия:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Получаване на информация или доказателства, с които изпълняващият орган вече разполага

Получаване на информация от базите данни на полицията или съдебните органи

Съдебно заседание за разпит

- Свидетел
- Вещо лице
- Заподозряно или обвиняемо лице
- Пострадал
- Трета страна

Установяване на самоличността на лица, притежаващи абонамент за даден телефонен номер или IP адрес

Временно предаване на задържано лице на издаващата държава

Временно предаване на задържано лице на изпълняващата държава

Разпит чрез видеоконференция или друго аудио-визуално предаване

- Свидетел
- Вещо лице
- Заподозряно или обвиняемо лице

- Разпит чрез телефонна конференция
 - Свидетел
 - Вещо лице
- Информация за банкови и други финансови сметки
- Информация за банкови и други финансови операции
- Процесуално-следствено действие, което изисква събиране на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период
 - Проследяване на банкови или други финансови операции
 - Контролирани доставки
 - Други
- Разследване под прикритие
- Прихващане на далекосъобщения
- Временна(и) мярка(и) за предотвратяване на унищожаването, промяната, преместването, предаването на вещ, която може да се използва като доказателство, или разпореждането с нея.

РАЗДЕЛ Г: Отношение към предходна ЕЗР

Отбележете дали настоящата ЕЗР допълва предходна ЕЗР. Ако е приложимо, посочете информацията, необходима за идентифициране на предходната ЕЗР (дата на издаване на тази ЕЗР, орган, на който е предадена и, ако е известна, датата на предаване на ЕЗР и референтните номера, дадени от издаващия и изпълняващия орган):

.....
.....

Ако е приложимо, отбележете дали по същия случай вече е била отправена ЕЗР и към друга държава-членка:

.....
.....

РАЗДЕЛ Д: Самоличност на засегнатото лице

1. Посочете цялата известна информация относно самоличността на i) физическото(ите) или ii) юридическото(ите) лице(а), засегнато(и) от процесуално-следственото действие (ако са засегнати повече от едно лице, дайте информация за всяко от тях):

i) За физическите лица

Фамилия:

Собствено(и) име/имена:

Друго(и) име(на) от значение, ако е приложимо:

Псевдоними, ако е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Личен номер или номер на социално осигуряване:

Вид и номер на документа(ите) за самоличност (лична карта, паспорт), ако е приложимо:

.....

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес; ако не са известни, посочете последния известен адрес:

.....

Език(езици), които лицето разбира:

.....

ii) За юридическите лица

Наименование:.....

Правна форма на юридическото лице:.....

Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:

.....

Седалище по регистрация:

Регистрационен номер:.....

Адрес на юридическото лице:.....

Име на представителя на юридическото лице:

Посочете положението на засегнатото лице към настоящия момент в производството:

Заподозряно или обвиняемо лице

Пострадал

Свидетел

Вещо лице

Трета страна

Друго (моля, пояснете):

2. Ако е различен от горепосочения адрес, посочете мястото, на което следва да се проведе процесуално-следственото действие:

.....

.....

3. Посочете всяка друга информация, която би била от полза при изпълнението на ЕЗР:

.....

.....

РАЗДЕЛ Е: Вид производство, за което е издадена ЕЗР:

- а) във връзка с наказателно производство, образувано от съдебен орган или които може да бъде образувано пред съдебен орган за престъпление съгласно националното право на издаващата държава; или
- б) по производство, образувано от административни органи във връзка с деяния, които са наказуеми съгласно националното право на издаващата държава, защото съставляват правонарушения, и когато решението може да доведе до образуване на производство пред съд, компетентен по-специално по дела от наказателен характер; или
- в) по производство, образувано от съдебни органи във връзка с деяния, които са наказуеми съгласно националното право на издаващата държава, защото съставляват правонарушения, и когато решението може да доведе до образуване на производство пред съд, компетентен по-специално по дела от наказателен характер.
- г) във връзка с производства, посочени в букви а), б) и в), отнасящи се до престъпления или нарушения, за които юридическо лице може да носи отговорност или да му бъде наложена санкция в издаващата държава.

РАЗДЕЛ Ж: Основания за издаване на ЕЗР

1. Кратко изложение на фактите

Посочете причините за издаване на ЕЗР, включително кратко изложение на основните факти, описание на престъплението, за което е повдигнато обвинение или се води разследване, на какъв етап се намира разследването, основание за наличие на рискови фактори и друга информация от значение.

.....
.....
.....

2. Вид и правна квалификация на престъплението(ята), заради което(ито) е издадена ЕЗР, и приложимата законова разпоредба/кодекс:

.....
.....
.....

3. Деянието, за което е издадена ЕЗР, наказуемо ли е в издаващата държава с лишаване от свобода или мярка за задържане с максимален срок не по-малко от три години съгласно определението от правото на издаващата държава и включено ли е в списъка на следните престъпления: (отбележете в съответната клетка)

- участие в престъпна организация
- тероризъм
- трафик на хора
- сексуална експлоатация на деца и детска порнография
- незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества
- корупция
- измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейския съюз по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейския съюз
- изпиране на имущество, придобито от престъпление
- подправяне на парични знаци, включително евро
- компютърни престъпления

- престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински и растителни видове и разновидности
- улесняване на незаконно влизане и пребиваване
- убийство, тежка телесна повреда
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани
- отвлечане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на зложници
- расизъм и ксенофобия
- организиран или въоръжен грабеж
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството
- мошеничество
- рекет и изнудване
- подправяне и пиратство на изделия
- подправяне на административни документи и търговия с тях
- подправяне на платежни средства
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали
- трафик на противозаконно отнети превозни средства
- изнасилване
- палеж
- престъпления от компетентността на Международния наказателен съд
- незаконно отвлечане на летателни средства или кораби
- саботаж

РАЗДЕЛ 3: Допълнителни искания за определени действия

Попълнете разделите, приложими към поисканото(ите) процесуално-следствено(и) действие(я):

РАЗДЕЛ 31: Предаване на задържано лице

(1) Ако се отправя искане за временно предаване на издаващата държава на задържано лице с цел извършване на процесуално-следствено действие, отбележете дали лицето е съгласно с тази мярка:

Да Не Отправлям искане за получаване на съгласието на лицето

(2) Ако се отправя искане за временно предаване на изпълняващата държава на задържано лице с цел извършване на процесуално-следствено действие, отбележете дали лицето е съгласно с тази мярка:

Да Не

РАЗДЕЛ 32: Видеоконференция или телефонна конференция или друго аудио-визуално предаване

Ако се отправя искане за разпит чрез видеоконференция или телефонна конференция или друго аудио-визуално предаване:

Отбележете наименованието на органа, който ще проведе разпита (координати/език):

.....
.....

Посочете основанията за искане на процесуално-следственото действие:

.....

- а) Разпит чрез видеоконференция или друго аудио-визуално предаване:
 - Заподозряното или обвиняемото лице е дало съгласието си
- б) Разпит чрез телефонна конференция

РАЗДЕЛ 33: Временни мерки

Ако се отправя искане за временна мярка за предотвратяване на унищожаването, промяната, преместването, предаването на вещ, която може да се използва като доказателство, или разпореждането с нея, отбележете дали:

- вещта ще бъде предадена на издаващата държава
- вещта ще остане в изпълняващата държава; отбележете очакваната дата:

за прекратяване на временната мярка:

за внасяне на следващо искане относно вещта:

РАЗДЕЛ 34: Информация за банкови и други финансови сметки

(1) Ако се отправя искане за информация за банкови или други финансови сметки, които лицето притежава или контролира, посочете за всяка от тях причините, поради които считате, че действието е от значение за целите на наказателното производство и основанията, поради които предполагате, че сметката се държи в банки в изпълняващата държава:

- Информация за банковите сметки, които лицето притежава или с които то е упълномощено да се разпорежда.
- Информация за други финансови сметки, които лицето притежава или с които то е упълномощено да се разпорежда

.....

.....

.....

.....

(2) Ако се оправя искане за информация за банкови или други финансови операции, посочете за всяка от тях причините, поради които считате, че мярката е от значение за целите на наказателното производство:

- Информация за банкови операции
- Информация за други финансови операции

.....

.....

.....

.....

Посочете съответния период от време и свързаните с операциите сметки

.....

.....

РАЗДЕЛ 35: Процесуално-следствени действия, които изискват събиране на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период

Ако се отправя искане за процесуално-следствено действие от този вид, посочете причините, поради които считате, че исканата информация е от значение за целите на наказателното производство

.....
.....

РАЗДЕЛ 36: Разследвания под прикритие

Ако се отправя искане за разследване под прикритие, посочете причините, поради които считате, че е вероятно това процесуално-следствено действие да е от значение за целите на наказателното производство

.....
.....

РАЗДЕЛ 37: Прихващане на далекосъобщения

(1) Ако се отправя искане за прихващане на далекосъобщения, посочете причините, поради които считате, че това процесуално-следствено действие е от значение за целите на наказателното производство

.....
.....

(2) Посочете следната информация:

а) информация за идентифициране на лицето - обект на прихващането:

.....

б) желаната продължителност на прихващането:

.....

в) технически данни (по-специално идентификатор на обекта като мобилен телефон, стационарен телефон, адрес на електронна поща, интернет връзка), които позволяват да бъде изпълнена ЕЗР:

.....

(3) Отбележете предпочитания от Вас метод на изпълнение

- незабавно предаване
- запис и последващо предаване

Отбележете дали искате да бъде направена транскрипция, декодиране или декриптиране на прихванатия материал*:

.....
.....

* Моля да се има предвид, че разходите за всяка транскрипция, декодиране или декриптиране се поемат от издаващата държава.

РАЗДЕЛ И: Формалности и процедури, изисквани за изпълнението

1. Отбележете и попълнете, ако е приложимо

От изпълняващия орган се иска да спази следните формалности и процедури (...):.....
.....

2. Отбележете и попълнете, ако е приложимо

Отправя се искане един или няколко служители на издаващата държава да участват при изпълнението на ЕЗР в подкрепа на компетентните органи на изпълняващата държава.

Координати на служителите:

.....
.....

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка.....
.....

РАЗДЕЛ Й: Правни средства за защита

1. Посочете дали са направени постъпки за използване на правно средство за защита срещу издаването на ЕЗР и при наличие на такива дайте повече информация (описание на правното средство за защита, включително необходимите стъпки, които следва да се предприемат, и срокове):

.....
.....

2. Орган в издаващата държава, който може да предостави повече информация за процедурите за прилагане на правни средства за защита в издаващата държава и възможностите за предоставяне на правна помощ и устен и писмен превод:

Наименование:.....

Лице за контакти (ако е приложимо):

Адрес:

Телефон: (код на държавата) (код на областта/града).....

Факс: (код на държавата) (код на областта/града).....

Адрес на електронна поща:

РАЗДЕЛ К: Данни за органа, издал ЕЗР

Отбележете вида орган, издал ЕЗР:

- съдебен орган
- *друг компетентен орган съгласно определението в правото на изпълняващата държава

* Попълнете и раздел Л

Наименование на органа:

.....

Име на представителя/точката за контакт:

.....

Досие №:

Адрес:

Телефон: (код на държавата) (код на областта/града).....

Факс: (код на държавата) (код на областта/града).....

Адрес на електронната поща:

Езици, на които е възможно да се осъществи връзка с издаващия орган:

.....

Ако са различни от горепосочените — координати на лицето(ата), което(ито) да бъдат търсени за допълнителна информация или за уточняване на практическите подробности по предаването на доказателствата:

Име/Длъжност/Организация:

Адрес:

Адрес на електронна поща/Телефон:

Подпис на издаващия орган и/или неговия представител, с който съдържанието на ЕЗР се заверява като вярно и точно:

Име:

Заемана длъжност (звание/ранг):.....

Дата:

Официален печат (ако има такъв):

РАЗДЕЛ Л: Информация за съдебния орган, потвърдил ЕЗР

Отбележете вида на съдебния орган, потвърдил ЕЗР:

- а) съдия или съд
- б) съдия-следовател
- в) прокурор

Официално наименование на потвърждаващия орган:

.....

Име на неговия представител:

.....

Заемана длъжност (звание/ранг):

.....

Досие №:

Адрес:

.....

Телефон: (код на държавата) (код на областта/града).....

Факс: (код на държавата) (код на областта/града).....

Адрес на електронна поща:

Езици, на които е възможно да се осъществи връзка с потвърждаващия орган:

.....

Отбележете дали главната точка за контакт за изпълняващия орган следва да бъде:

- издаващия орган
- потвърждаващия орган

Подпис и данни за издаващия орган

Име:

Заемана длъжност (звание/ранг):.....

Дата:

Официален печат (ако има такъв):

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

ПОТВЪРЖДАВАНЕ НА ПОЛУЧАВАНЕТО НА ЕЗР

Този формуляр се попълва от органа на изпълняващата държава, получил посочената по-долу ЕЗР.

<p>(А) СЪОТВЕТНА ЕЗР</p> <p>Орган, издал ЕЗР:</p> <p>.....</p> <p>Номер на делото:</p> <p>Дата на издаване:</p> <p>Дата на получаване:</p>
<p>(Б) ОРГАН, ПОЛУЧИЛ ЕЗР ⁽¹⁾</p> <p>Официално наименование на компетентния орган:</p> <p>.....</p> <p>Име на неговия представител:</p> <p>.....</p> <p>Заемана длъжност (звание/ранг):</p> <p>.....</p> <p>Адрес:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Телефон: (код на държавата) (код на областта/града).....</p> <p>Факс: (код на държавата) (код на областта/града).....</p> <p>Адрес на електронна поща:</p> <p>Номер на делото:</p> <p>Езици, на които е възможно да се осъществи връзка с органа:</p> <p>.....</p>

¹ Този раздел се попълва от всеки от органите, получили ЕЗР. Това задължение се отнася за органа, компетентен да признае и изпълни ЕЗР, и когато е приложимо — за централния орган или органа, предал ЕЗР на компетентния орган.

(В) (КОГАТО Е ПРИЛОЖИМО) КОМПЕТЕНТЕН ОРГАН, НА КОЙТО ОРГАНЪТ ПО ТОЧКА (Б) Е ИЗПРАТИЛ ЕЗР

Официално наименование на органа:

.....

Име на неговия представител:

.....

Заемана длъжност (звание/ранг):

.....

Адрес:

.....

.....

Телефон: (код на държавата) (код на областта/града).....

Факс: (код на държавата) (код на областта/града).....

Адрес на електронна поща:.....

Дата на предаването:.....

Номер на делото:.....

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

.....

(Г) ДРУГА ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО МОЖЕ ДА Е ОТ ЗНАЧЕНИЕ ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН:

.....

.....

.....

(Д) ПОДПИС И ДАТА

Подпис:

Дата:

Официален печат (ако има такъв):

ПРИЛОЖЕНИЕ В

УВЕДОМЯВАНЕ

Настоящият формуляр се използва за уведомяване на държава-членка за прихващане на далекосъобщения, което ще бъде проведено, е било проведено или в момента се провежда на нейна територия без нейната техническа помощ. С настоящото уведомявам
.....(уведомената държава-членка) за прихващането.

(А)¹ КОМПЕТЕНТЕН ОРГАН

Официално наименование на компетентния орган на извършващата прихващането държава-членка:

.....

Име на неговия представител:

.....

Заемана длъжност (звание/ранг):

.....

Адрес:

.....

.....

Телефон: (код на държавата) (код на областта/града).....

Факс: (код на държавата) (код на областта/града).....

Адрес на електронна поща:.....

Номер на досие.....

Дата на издаване:

Езици, на които е възможно да се осъществи връзка с органа:

.....

¹ Посоченият в настоящата точка орган е органът, с който следва да се контактува при по-нататъшна кореспонденция с издаващата държава.

(Б) ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИХВАЩАНЕТО

(I) Информация относно състоянието към момента: Настоящото уведомяване се прави (отбележете)

- преди прихващането
- по време на прихващането
- след прихващането

(II) (Очаквана) продължителност на прихващането (по информация на издаващия орган):

....., считано от

(III) Обект на прихващането: (телефонен номер, IP адрес или адрес на електронна поща)

.....

(IV) Самоличност на засегнатите лица

Посочете цялата известна информация относно самоличността на i) физическото(ите) или ii) юридическото(ите) лице(а), срещу които се провежда/може да бъде проведено производството:

i) За физическите лица

Фамилия:

Собствено име/имена:

Друго(и) име(на) от значение, ако е приложимо:

Псевдоними, ако е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Личен номер или номер на социално осигуряване:

Дата на раждане:

Място на раждане:

Местопребиваване и/или известен адрес; ако не са известни, посочете последния известен адрес:

Език(езици), които посоченото лице разбира:

.....

ii) За юридическите лица

Наименование:.....

Правна форма:

Съкратено наименование, често използвано наименование или търговска фирма, ако е приложимо:

.....

Седалище по регистрация:

Регистрационен номер:.....

Адрес на юридическото лице:.....

Име и координати на представителя на юридическото лице:.....

(V) Информация относно целта на прихващането:

Посочете цялата информация, включително описание на случая, правна квалификация на престъплението(ята) и приложими законови разпоредби/кодекс, необходима за да може компетентният орган да прецени следното:

- дали прихващане би било разрешено при сходен национален случай; и дали полученият материал може да се използва в рамките на съдебно производство;
- ако прихващането вече е било проведено — дали материалът може да се използва в рамките на съдебно производство

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Забележете, че всяко възражение срещу прихващането или използването на вече прихванат материал трябва да се повдигне не по-късно от 96 часа от получаването на настоящето уведомяване.

(В) ПОДПИС И ДАТА

Подпис:

Дата:

Официален печат (ако има такъв):

ПРИЛОЖЕНИЕ Г

КАТЕГОРИИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 11

- участие в престъпна организация,
- тероризъм,
- трафик на хора,
- сексуална експлоатация на деца и детска порнография,
- незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества,
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества,
- корупция,
- измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейския съюз по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейския съюз,
- изпиране на имущество, придобито от престъпление,

- подправяне на парични знаци, включително евро,
- компютърни престъпления,
- престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и застрашени растителни видове и разновидности,
- улесняване на незаконно влизане и пребиваване,
- убийство, тежка телесна повреда,
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани,
- отвличане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници,
- расизъм и ксенофобия,
- организиран или въоръжен грабеж,
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството,
- мошеничество,
- рекет и изнудване,

- подправяне и пиратство на изделия,
 - подправяне на административни документи и търговия с тях,
 - подправяне на платежни средства,
 - незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа,
 - незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали,
 - трафик на противозаконно отнети превозни средства,
 - изнасилване,
 - палеж,
 - престъпления от компетентността на Международния наказателен съд,
 - незаконно отвличане на летателни средства или кораби,
 - саботаж.
-